

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

Mr. 40.

Parkland, Wash. 4. Okt. 1897.

7de Aarg.

Høstfang.

Tone: Al, min Kofe visner bort.
 Være være Himlens Gud!
 Tider skifte paa dit Bud:
 Vintertid og Vaar,
 Sommer, Efteraar,
 Løvspring, Løvsald kommer, gaar.

Være være Himlens Gud!
 Sæden spired' paa dit Bud;
 Gyldne Afs du lod
 Vølge ved vor Fod,
 Tæt bevoftet Ag'ren stod.

Være være Himlens Gud!
 Høsten fik vi paa dit Bud;
 Lo og Lade fuld
 Er af "Markens Gulb";
 Herre, du er god og hulb.

Være være Himlens Gud!
 Alle møttes paa dit Bud;
 Hvad du byder, Her;
 Du med Godhed ser
 Ned til dine Stabninger.

Være være Himlens Gud!
 Alting lever paa dit Bud;
 Jesu, Livets Brød,
 Os i Liv og Død
 Frelse vil fra Synd og Rød.

Være være Himlens Gud!
 Naar vi "høstes" paa dit Bud,
 Send din Engel frem,
 Vær mig til dig hjem,
 Meget i din Lade gjem.
 Dansk luth. Kbl.

Kritik.

Der gives en hel Del Kritik i Verden. Andres Opfattelser og Anskuelser kritiseres, og andres Opførelse og Maade at være paa kritiseres. Der er Kritik nok og for meget. Men der er kun en Slags Kritik, der er lidet af, og det er Selvkritik; men denne er vigtigst. Thi den, som ikke forstaa at kritisere sig selv, kan neppe kritisere andre — paa den rette Maade. Selvkritik forudsætter, at man forstaa sig selv, forstaa at bedømme sin Sindsbefæfning og Opførelse ret; men skal man kunne det, maa man ogsaa forstaa, hvad der hørt til god Tone og moralsk Opførelse. Men hvor lidet træffer man ikke, endog blandt ældre kristne, denne Skjønsmhed og Selvkritik. Hvor megen Flaanelse og sønderrivende Kritik over andre, medens man selv synes at være blottet for Begyndelsesgrunderne i Foragtelse af Selvkritik.

Naar Vorherre advarer sin Disciple imod at dømmen andre, saa advarer han imod uhyrlig og uforstandig Kritik, og naar han bebøder i denne Forbindelse for, at man ikke blev var Bjælken i sit eget Øie, medens man dog var saa ivrig efter at fjerne Bjælken ud af sin

Broders, saa er det Mangelen af Selvkritik, han vil stille frem til Bestuelse. Hvor blind man dog maa være, naar man ikke kan opdage en — tænt, en Bjælke i sit eget Øie; men tænt, hvor altfor klarlynt man paa den anden Side vil være, naar man med Bjælken i sit eget Øie mener at kunne opdage Stjæben, det mest ubetydelige, i sin Broders!

Vil du, min Læser, søge at rette paa noget hos din Næste; tror du dig kaldet til at kritisere andre, stil dig da selv i Speilet og saa Forstaaelsen af dig selv, dit eget Liv og din Karakter. Betragt dig skarpt. Du vil da maasse faa saa meget at gjøre med dig selv, at du mulig vil glemme andres Feil, og selv om du ser dem, vil de blive saa ubetydelige i Sammenligning med dine egne, at du finder det forbovent af dig, at nævne dem. Læg vor Frelser's Formaning paa Hjertet: "Drag først Bjælken ud af dit eget Øie, saa kan du se til at udbringe Stjæben af din Broders Øie". Og kom ihu, at med den Dom, vi dømmen andre, vil vi selv dømmes, og med det Maal, vi maaler med, vil vi blive maalt.

Sand Kritik, Kritik, der grunder sig i Kjærlighed til Sandheden og i Kjærlighed til vore Medmennesker, er ikke alene tilladt, men vel ogsaa af stor Betydning, især paa det literære og videnskabelige Omraade. Gjennem en sand Kritik af Theorier og Paastaaende klares Begreberne, og usunde og uheldbare Theorier maa give Plads for Sandheden, der bestaar Prøven. Thi Sandheden lader sig nu ikke bortkritisere i Længden. Den maa altid seire.

Kritik over Personers Handlinger vil være tilladelig i Forhold til den Stilling, vedkommende indtager i Samfundet. Handlinger, der har et offentligt Præg maa finde sig i offentlig Kritik, naar denne er saglig og søger det store og hele Vel. Uden Kritik vilde Samfundets Moral og Ansvarstjælelse synke og Forjæpning og Biltænder blive Følgen.

Privatlivets Omraade bør være et heiligt Omraade, hvor den kritiserende Sporhund ikke bør trænge ind. Men saadanne, som er dømmehyge, staaner ingen, og intet Omraade er dem heiligt. De er lig de uopdragne Svin, der roder overalt og omkring hos alle og alle steder, hvor de ikke burde komme.

Der er en Del, som kritiserer blot af Gang til at opponere. De kritiserer alt, som de ikke har selv været med at beslutte eller satte i Verk, medens det, de selv har gjort eller været med paa, forsvares, om det end er nok saa nar-

gelsfuldt. De, som gjør mindst, er tilbøjelige til at kritisere mest. De staar paa Afstand og bare ser til. Og i Stedet for at opdage det gode og paastjævnelsesværdige hos de arbejdende, ser de kun Mangler, som kan klæbe ved Virksomheden; men de rører ikke en Finger for at rette paa Mangelen eller give dem, der i uegennyttig Selvopofrelse arbejder for en god Sag, en liden Haandsrækning. Være kritiserer. Arbeidsherren kritiseres, Presten kritiseres. Prædikenen kritiseres, Søndagskolen kritiseres, Lærere og Bestyrer kritiseres, alt under Himmel og paa Jord kritiseres, lastes, mistænkeliggjøres, og man faar jo sige, at det er stort, saalænge Vorherre selv undgaar deres Kritik, og det skulde ikke forundre os, om de i deres stille — nei, urolige Sind — mener, at Vorherre godt kunde have gjort det anderledes eller bedre.

Denne haarde, ufølsomme og uvirtelige kritiserende Aand tilhører ikke heroventil; den er jordisk, sanselig og djævelsk. Djævelen var den første store Kritiker blandt Stabninger. Han kritiserede den høieste og Menneskets Begreb om Staberens Bud.

Disse ubarmhjertige og uvenlige Kritikere er tomme for Kristi Aand og ikke alene ikke udretter noget godt, men bringer meget ondt til Skade for Samfundet og for den enkelte.

Herren frelse os fra denne Aand og giv sit Folk "Kraftens og Sindigheds og Kjærlighedens Aand."

Kr. Tid.

Regina.

(Indsendt af A. S. Lange.)

Mange af "Herolds" Læsere har maasse før læst denne interessante Fortælling af Past. Dr. Mühlberg om den lille tykke kristelig opdragne Pige, som fra det 10de til 19de Aar tilbragte sit Liv blandt vilde Indianere, men den turde vel ogsaa være ukendt for mange, hvorfor jeg sender den til Optagelse i "Herold."

"3 Februar 1765," skriver Dr. Mühlberg, "kom en Ende med sin voksne Datter til mig fra Past. Kurz's Menighed. Dette Besøg var, paagrund af det mærkelige Tilfælde, opmuntrende for mig. Enken var født i Heutlingen i Würtemberg og hendes afdøde Mand en 3 Timers Rejse fra Tübingen. De kom med en Flok Børn til Amerika for Revolutionens og slog sig ned i Pennsylvania, omtrent 100 Mil fra Philadelphia. Faderen var allerede gammel og svag og formaaede ikke at udføre haardt Arbejde, men med

Flid og Iver underviste han sine Børn i Guds Ords Sandheder, da det var daarligh bevendt med Skoler i de øde Landsdistrikter. Om Sommeren 1755 blev den engelske General Braddock tilligemed sin Hær slagen af Franskmændene og de fiendtlighundede Indianere. Umiddelbart efter gjorde Barbarerne Indfald paa Pennsylvania's Grændser, og de hist og her boende forsvarsløse, for det meste fattige tykke Familie, blev myrdede og deres Børn tagne tilfange og bortførtes til de vilde Hedningers Hytter og Huler. Den 16de Oktober 1755 blev ovennævnte Familie tilligemed flere af vore Troeskæller rammet af den samme Stjæbne. Moderen og en af Sønnerne var reist til en Mølle nogle Mil borte forat faa noget Korn malet; Faderen, den ældste Søn og to Smaapiger var hjemme. De vilde anfaldt huset og myrdede paa deres umenneskelige Vis Faderen og Sønnen, men sparede Smaapigerne, hvoraf den ældste, Barbara, var 12 Aar gammel, Regina omtrent 10 Aar. De blev bundne og slæbt ind i Skogen, hvor nogle Indianere jattes til at vogte dem, mens de øvrige streifede om og røvede flere Børn. Da Mor og Søn kom hjem fra Møllen og fandt alt opbrændt og ødelagt, flygtede de til Past. Kurz's Menighed. Efterat nu de vilde Indianere havde samlet en hel Del Børn, drog nogle afsted til sine Hjem med sit røvede Bytte, ikke ad Veie og Stier, men gennem nesten ufremkommelige Strækninger, forat ikke de stjaalne Børn skulde blive dem fratagne. De smaa Børn blev bundne paa de størres Ryg og de maatte bære dem. Gjennem Sumpe og Morader, over Stok og Sten, Torne og Krat maatte de barsfodede træffe den lange Veie. Rjædet gik af deres Fødder, og de troede, de maatte dø af Smerter, men ingen Medsynt blev dem vist, de maatte videre afsted. Deres Klæder sønderrøvedes og faldt tilsidst ganske af dem. Da de endelig kom frem, hvor de vilde bæde, blev de fordelte. Et Barn blev sendt hid, et andet did som Erstatning til Indianerfamilier, der havde mistet sine egne Børn i Krigen. Da de havde gaaet omtrent 400 Mil, blev Regina og Barbara skilte, idet Barbara blev afleveret, men Regina maatte gaa endnu 100 Mil længere med et to Aars gammelt Barn, som var bundet fast paa hendes Ryg. Til sidst naaede og saa Regina Malet for sin Rejs og blev tilligemed det lille Barn overleveret til en gammel Indianerkvinde, hvis Slavinde hun skulde være. Den gamle Kvinde havde en Søn der skulde ernære hende, men han

fræfede omkring og forsamte sin Moder, hvorfor den gamle fordrøede af Regina, at hun skulde kaffe hende Næring, hvis ikke, skulde hun blive dræbt. Den lille Pige, som Regina hele Veien havde baaret paa sin Ryg, holdt sig stadig til hende og søgte Trøst hos hende.

Paa Klæder var aldeles ikke at tænke og med Fødderne gik det daarligt. Naar den vilde Søn var borte, skulde Regina kaffe alt tilvære, hvis ikke, blev hun pisket og udskjeldt af den gamle Hælle.

Om Vinteren samlede hun Brænde. Naar Jorden ikke var frossen, grøb hun vilde Rødder, Løg og Boteter samt samlede Bark af Træer og Buske for dermed at opholde Familiens Liv. Var Jordbunden frossen, fangede hun Rotter, Mus og andre smaa Dyr, som hun kunde faa fat paa for dermed at stille den bitre Hunger. Over 9 Aar maatte hun jammen med den anden lille Pige friste denne jammerlige Levemaade og Fangenstab, og vidste ikke, om hun nogen sinde vilde komme tilbage igjen. Hun var viskeligen ligesom pibnet ved de første strækelige Omstændigheder, idet hun havde mistet Far, Mor, Brødre og Søstre, lidet eller intet havde hun kunnet tænke den Grusomhed, som vederjæres hende paa Reisen, at hun var berøvet al Hjælp og Trøst, at hun var blandt vilde og under stadig Frygt for Døden; hun kunde ikke have mere tilbage end en blot sandelig Følelse. Men efterat den elendige Levemaade ved Banen var bleven en anden Natur hos hende og Sjælens Kræfter efterhaanden vendte tilbage, randt hende allersjæst i Minde de Bønner, Sprog af Guds Ord og opbyggelige Sange, som hun havde lært af sine kjære Forældre. Disse guddommelige Sandheder havde udvirket sig i hendes Sjæl ligesom et Frø, der begynder at spire, hvorfra udskyder Rødder og bliver en Bækk, naar Jordbunden opvarmes og frugtbargjøres af Solen, saa at det Guds Ord, som hun havde lært lidt efter lidt, blev til Aand og Liv og gav hendes Hjerte, i Trængselsens Tid, Fred, Ro og Trøst. Den kummerfulde Levemaade var et godt Hjælpemiddel til at tæmme det syndige Kjød og dets opstigende Lyster, og det i den tidligste Ungdom indplantede Evangelieord kunde desto bedre tjene det indvendige Menneske til Næring. Hun fortalte, at hun i sit Fangenstab havde utallige Gange paa sine Knæ bedet sine Bønner under Træerne og havde Børnet ved Siden af sig, der ogsaa havde bedet med og i de sidste Aar næsten altid haft et svagt Haab om engang igjen at komme til kristne Folk og blive befriet fra Fangenstabet. I følgende Sange havde hun altid sunnet Trøst: "Jesus er mig evig kjær" og "Ene og dog ene ei er jeg i min Ensomhed."

(Nere)

Fra Wis. til Wash.

Fra Wisconsin kom vi først om Aftenen d. 15 September til Minnesotas Hovedby. En Mand, der havde gaaet samme Vej for et Par Aar tilbage, havde anbefalet os Sherman House som et godt Herberge. Da vi steg ud af Banevognen, kom en Vognmand hen til os og tilbød sin Tjeneste. Vi gik ind i hans Vogn, der rullede hurtigt afsted til det ovennævnte Hus, hvor vi rejste os over Natten. Sengenæderne og Sengklæderne var i den allerenskeligste Orden; og Renlighed og Regelmæssighed herskede overalt, og Betjentene var

forekommende. Efter at have indtaget Frokost og betalt for os, gik vi til Jernbanegaarden. Den er meget stor og hder mange Bekvemmeligheder for reisende. Det vraslede af Fjell, som kom og gik. For jaadanne, som ikke var vant til at rejse, saa det broget ud. Men efter at man i en tre — fire Timer havde bevæget sig i den brogede Brimmel, begyndte man at finde sig tilrette og at faa Rede paa, hvorhen man skulde styre sine Fjeld. Af den store By saa vi kun meget lidet, vi vandrede frem og tilbage i nogle af de tilstødende Gader, men paa nogle saa Timer kunde vi ikke komme vidt omkring. Kl. 1/5 om Eftermiddagen d. 16, steg vi ind i en Vogn, der tilhørte et Tog, der stod paa nordre Stillehavs Jernvei. Paa et givet Tegn satte Toget sig i Bevægelse, og afsted rullede det i flyvende Fart hen over de store Sletter. I Vognen, der var anvist os til Opholdssted, var alle Pladser optagne. Vi var omgivne af lutter fremmede Mennesker, og vi lærte intet andet Sprog end det engelske.

Det hændte ofte, at naar man befinder sig i en Samling af Folk, naar man høre tykke Lyd; men dette var aldeles ikke Tilfældet denne Gang. Med Undtagelse af de Lyd, som vi frembragte, var det kun rene amerikanske Lyd, som hørtes inden vor nye Selskabskreds. Efter som vi stred længere og længere mod vest, blev Jordbunden mere og mere bart og ensformigt. I timevis havde man ikke andet at se paa end endeløse Flader. Og næsten øde og ubeboede var disse uhyre Sletter, der optager Størstedelen af Minnesotas, Dakotas og Montanas Fladeindhold. En Vel af disse Strækninger maa vel antages at være stillet til Dykning, men det bedste Beirag afstrækker sandsynligvis Folk fra at sætte sig ned der.

Langt vest i Dakota bliver Landfladet vildt. Den jevne Flade blir afbrudt af en Uendelighed af smaa og store Houge; Plantevæksten synes at have faaet et stort Knæk, og Jordfjærens Udseende bærer Præg af at være sterkt gennemtrængt af Alkali. Derjom dette Landflad ikke havde været saa stort, som det er, vilde det kun have dannet en Afvæksling i den endeløse Ensformighed, men da det tager mange Timer at rejse igennem det, søger man ingen varig Forandring i Stemningen ved at komme fra den store jevne Flade til den store brudte Flade. Ja, det var et underligt Landflad. Det var ikke nøgne Bjerge, men det var jordbækkede Houge, der steg op fra Jordens Overflade. De saa ud som Gryder, hvis Bund vender opad. Der var saa Tegn til, at der var nogen i denne Ødemærk, som søgte at gjøre sig Jorden underdanig. Det første betydelige Vanddrag vi mødte paa vor Vej, var den røde Elv, men den tabte vi snart af Syn. Længe efter kom vi til Missouri, men ogsaa den vandt hurtigt for vort Blik. Senere kom vi til Yellow Stone. Denne ydede os Selskab et meget langt Stykke. I uhyre Bugtninger flyngede den sig gennem Dalen, og den var snart paa den ene, snart paa den anden Side af Jernveien. Dens blinkende Flade ydede en Vedervægelse for Øiet. Dens Vand gled jagte og umerkeligt nedover. Der jaars ingen Stryg og intet Fald. I den glimrende Aftenjols Glans tog vi Afsted med denne yndige Elv. Dagen helbede, og Natten faldt paa og indhyllede os i Mørke. Efter som vi drog vestover, steg vi høiere og høiere og kom umerkeligt oppaa de mægtige

Fjælde. I Begyndelsen var de ikke saa store, men de tiltog i Størrelse, efter hvert, vi stred frem. De fleste var dækkede med Jord og Plantevækst. Denne bestod fornemmelig af Maaletrær. Det tog sig særdeles godt ud at se disse mægtige Forsætninger dækkede lige til Toppene af grønne Trær. Det hændte sig ogsaa, at vi saa nøgne Fjælde hæve sig i Bæret. Jeg tror det var de høieste, der var uden Dragt.

Snedækkede Fjælde saa jeg ikke iblandt de saakaldte Klippesjælde. Man saa mærkeligt nok, Tegn til, at menneskelige Væsener havde staaet sig ned i denne Bildmark. De havde Bidden for sig og kunde brede sig ud, saa meget de vilde. Der var ingen Mangel paa Albuicum og frisk Luft. De behøvede ikke at lide Overlast af nærboende Naboer. Jeg, som havde tænkt, at vi endelig skulde komme op paa Fjeldet ligesom op paa en vis Aasryg i det gamle Hjem hinsides Havet, og at Fjeldet skulde ligge under Fødderne, tog storligen fejl. Nei, Fjeldryggen var gennemskåret af en dyb og somme Tider bred Søntning, gennem hvilken Veien flyngede sig. At se ud over de høie Fjælde var saaledes aldeles umuligt, for man sandt sig omgivet af dem paa alle Kanter. Stigningen opad havde jeg tænkt mig langt brattere, end den i Virkeligheden var. Denne Jernvei skal ligge betydeligt lavere end Mellemstillehavs Veien og den søndre Stillehavs Vej. Det har vel kostet megen Underjøgelse at finde en saa lavt liggende Gjennemgang. Toget drog afsted med en passende Fart. Man sporede ingen Fjærdighed, hvilket indgav de reisende en Følelse af Tryghed.

(Nere)

Har ikke Udkomme.

Disse eller lignende Ord af samme Indhold har alle hørt, som maa bede om Kjærlighedsgaver og Bidrag til kirkelige Foretagender.

De er saa almindelige og er et saa pent og uskyldigt Udtryk for den gamle Adams Ulyst til at ofre noget for Guds Kirke, at det er et stort Spørgsmaal, om ikke ogsaa de bedste og ellers glade Givere ofte af den gamle Adam er blevne forledte til at sige, at de ikke har Udkomme til at gjøre dette eller hint, som de bedes om.

Mange af Læserne vil have lagt Merke til, hvorledes endog saadanne, som har god Udkomme til at hjælpe, kan gjøre sig saa fattige og blottede for Midler, at man maatte søle stor Lyst til at rælle dem en Skjælv til Hjælp mod deres Nød, dersom man bare ikke vidste, at de staar og lyver og gjør sig selv fattige. Saadan Usandhed hevner sig ofte ganske alvorligt.

I "The Lutheran", fortæller en vis Whitteker følgende: "Vi henvendte os engang til en Broderkristen, en Mand der besad Rigdom, ikke bare af Navn men ogsaa i Virkelighed (naar og hvor dette var er uvæsentlig). Vi bad ham om \$500 som Bidrag til et kirkeligt Foretagende. "For fattig dertil," var hans melankolske Svar. Vi søgte Medlidenhed med ham. Fanden en Maaned læste vi i Avisen, at denne fattige Mand betroede Handelsbetjent var forsvunden med 25 tusinde Dollars af sin Herres Penger. Det gjorde naturligvis ikke meget for en stor Forretningsmand. Det var simpelthen en Del af Forretningens velslende Lykke.

En anden Gang traf vi en god Herre, hvem vi viste, hvormeget godt han kunde udrette med \$100.

Straks kom den isbedrænkende Kysten paa Hovedet samt den gamle Sang "altfor fattig." Fanden 3 Maaned kom en Bedrager, købte Barer af ham for \$25, betalte ham med en Bankanvisning paa \$500 tog sine Barer, de \$475 i Mynt og gik sin Vej. Siden erfarede Kjøbmanden at Bøffen var falsk, intet værd. Hvad gjorde den fattige Kjøbmand da? Han drog et langt Suk, greb sin Regnskabsbog og skrev under Gevinst og Tab: Barer \$25, Kontant \$475 ialt \$500.

Vi henvendte os til en tredje, en god Mand — de er alle gode Mænd. Han vil sikkert gjøre noget for den gode Sag, tænkte vi. Med al den Betsalenhed, som en vigtig Sag kunde indgive os, stildrede vi den store, strigende Nød ligesaa vel som Betsignelsen af en Gave for Herrens Skyld. Atter kom den samme ynkkelige Bevægelse med Hovedet, som hos saadanne synes at være haabe en Naturgave og en Færdighed, erhvervet ved flittig Anvendelse, og saa dette matte, halvt selvbebrejende: "For fattig, for fattig" Nogle saa Maaned efter, lod en drukken Kust hans Heste løbe løbst, Vognen blev ødelagt, hans Hustru blev afslaget ud og næsten dræbt.

Hundreder af Dollars maatte udbetales for at kjøbe nyt i Steden for det, som var ødelagt, og mange Penge maatte udbetales for Doktor, Sygepleierke og Medicin, men ikke en eneste Cent for Kirken og dens Sag.

En hel stor Bog kunde skrives om den Slags Tilfælde, om hvorledes Herrens Tjenere kommer til hans Folk, i Kirkens Navn, og hvorledes de er afviste med det sædvanlige: "For fattig"! Pige bag efter dem kommer Djævelens Haandlangere, smilende og smigrende, og for dem kan de aabne sin Pengepung og sige: "Næ! kun hid, mine Herrer, og tag, hvad de ønsker."

Hvad betyder nu dette? Betyder det, at alle disse Ulykker kommer til Menneskene som en Forbandelse, fordi de afslag at hjælpe Guds Kirke? Vi er ikke Profeter, et heller vil vi udgive os selv for at være vise, om hvad der er skrevet.

Men saa meget ved vi: Vi ved, at saadanne Tildragelser træffer for ethvert Menneske, maaste ikke efter saa stor en Maalestok, men idet mindste i en mindre Grad. Og ethvert Menneske skulde lære deraf og drage Fordel deraf. Og med Hensyn til, hvad der er skrevet, da merke man sig vel, at da Herren befalede sit Folk at bygge ham et Hus og det ikke adløb hans Befaling, saa siger Herren: "Og jeg kaldte Lærke over Landet og over Bjergene og over Korner og over Rosten og over Olien og over, hvad Jorden frembringer, og over Menneskene og over Kvæget og over alt Hænders Arbejde, for mit Huses Skyld, som ligger øde."

Benner, ofte stiller det kirkelige Arbejde vel store Krav til Eders Godgjørenhed, — altfor store for det menneskelige Kjød; men afvis dog ikke Bønner med det sædvanlige: "For fattig." Lev ikke selv som en Brinsk, medens Du bringer en Gave som en Tigger."

Vi ved nok, at ikke mange i disse Tider lever meget flot, men vi ved dog, at mange kan til hver Uge have Udkomme til at kjøbe en Cigar eller endog en eller flere Dramme, medens de ikke stammer

fig for at sige, at de er for fattige til at lægge 25 Cts. Ugen til Kirkens Sag. Saadant maa hevne sig.

Winlock, Wash.

er en trivelig siden By paa N. P. Jernbane omtrent halvvejs imellem Tacoma og Portland. En af de første og driftigste Handlere her er vor Landsmand S. S. Fjotland, som har en ganske god Forretning. Han har været her 6 Aar og trives godt. Om her kan blive mere Betjening i den nye stiftede lutheriske Menighed, vil han trives endnu bedre. Hidtil har han sendt sine Smaapiger til Metodisternes Søndagskole.

Ole Hong, som er en enlig Person og eneste Fotografist i Byen, har ogsaa været her 6 Aar og i den sidste Tid gjort det særdeles godt.

En af de første hvide Settlers er Ole Rosten, som kom hid for 20 Aar siden. Da var Størstparten af Landet frit, undtagen hvad gamle Arbejdere for "Hudson Bay Co." med sine Indianerkoner havde taget. Fr. Rosten er fra Tiller Thronbjem. Fra 1867 til 77 da han kom hid, opholdt han sig dels i New York, Boston, Chicago og San Francisco. I 1878 rejste han en Tur fra Winlock til San Francisco, hvor han af Pastor L. Carlson blev ægteviet med Miss Maren Mortenson fra Rode, Norge. Siden har de levet her og med Afsid og Trost oparbejdet sig et pent og godt Hjem paa en Farm tæt ved Winlock. Deres eneste nulevende Barn er Hilda, en kjærlig Pige paa 18 Aar.

De næste Standinaver, som kom hid til Winlock for 14 Aar siden, er Carl Abrahamson og Hustru fra Smaalands Sverige.

Flere danske ankom straks efter, men de flyttede alle bort igjen. Nu er flere andre komne hid, som har været her omtrent 7 Aar. — Her i Byen har Metodisterne haft et Barnehus i Gang og vor lutheriske Landsmand Fjotland var Formand, og den som maatte gøre mest for den. Han eier nu omtrent hele Bygningen, som paa Grund af Uenighed blandt Metodisterne og Mangel paa Bidrag maatte lukkes.

Landet omkring Byen især C. W. Prærie er særdeles godt, jævnt og pent. Farmene ser der ud som i Willamette-Dalen i Oregon eller som gamle Farme i Osten. Alle som maatte ønske nærmere Oplysninger om Land eller andre Forhold i Lewis Co. kan paa paalidelig Undervisning fra hvilkensomhelst af de ovennævnte Herrer.

Alle er ganske godt bekendte med Forholdene og vil give paalidelig Underretning.

Foråringer til Bibliothek og Museum.

Herved frembæres Stolens Tak til følgende Givere.

Mr. Ole Rosten, Winlock, Wash. 3 Bøger. Miss Hilda Rosten, Winlock, Wash. 2 Bøger.

Missouri Botanical Garden 3th annual report, St. Louis, Mo.

Deuden er modtaget af Mr. Ole Rosten et stort Stykke af en sjelden Sort Rosaller samt flere Forskninger, alt fundet af ham selv. Alt skal opbevares forfættigt til Nytte for Ungdommen og andre, som vil betragte og studere disse Ting. Andre bedes om at søge disse gode Eksemplere.

Det som opbevares ved en offentlig Skole opbevares til Eftersyn og Gavn for langt flere end om det gemmes i et Privathus. Derfor send til Skolen alt, hvad I kan, som kan være til Almen nytte. Vi siger atter inderlig Tak for det, som er ydet hertil.

Tacoma, Wash.

(Indsendt.)

Freddag og Lørdag Aften den 8 og 9 Oktober agter Kvindeforeningen af Vor Frelses Kirke i Tacoma at holde Auktion over de Aarets Løb samlede Sager.

Festen vil blive holdt i den velkendte og betydelige Washalla Hall paa hjørnet af Tacoma Avenue og 13 Str.

Foruden Auktionen vil Kvindeforeningen ogsaa servere god Kaffe, Kage og Smørrebrød.

De vil dette Aar ikke tage nogen Entree, men vil give et godt Program frit.

De assisterende ved Programmet vil blive Misses Ella Bloom og Laura Larsen, Master George Egermayer, Kirkekolet i Vor Frelses Kirke, Washalla Military Band, og Kinderlymphonie Orkestret, bestaaende af 8 Smaapiger.

Vi vil ved denne Leilighed minde alle Foreningens Medlemmer om den Beslutning, som blev taget ved Begyndelsen af Aaret, at ethvert Medlem skulde give Foreningen en Gjenstand til Salg. Vi haaber, den vil blive efterkommet, ligesom vi med Taknemlighed tager imod Gaver fra enhver som maatte have Lyst og Leilighed til at hjælpe os.

Kvindeforeningen har trolig brugt sine mange Midler til at fremme Menighedens Arbejde i Tacoma, og derfor bør dens Arbejde ogsaa støttes. Det kan gøres ved, at en talrig Vennekreds er tilstede ved Festen, — en Vennekreds, som er villig til at aabne Pung saavel som Hjerte for Foreningens Sag.

Bekjendtgørelse.

Nordre Specialkonferens holder Møde i Seattle fra 3die til 9de November. Forhandlingsgenstand: "Den rette Forberedelse af Prædiken."

N. Pedersen.

Notiser.

Posthuset her i Parkland er nu flyttet fra sin gamle Plads til Mr. Ericksons "Store". Herold gratulerer Parkland med det Bytte.

Mr. John Brottem er for Tiden paa en Forretningsreise nordover til Port Angeles.

Ludvig Larson, fra Harmony, Minn. som isfor var Elev af vor Skole, har opholdt sig rundt her i Ferien. Han har delt sin Tid mellem Arbejde, og smaa Udflytture rundt her i Egnen. Han var en af dem, som i Sommer besteg Toppen af Mt. Tacoma. For Tiden er han paa Besøg hos Venner i Stanwood, men kommer tilbage til Skolen begynder, den 6te Oktober.

De fleste af Parklandsfolkene, som har været ude paa Humleplukning, er nu vendt tilbage. Alle er de godt fornøjede

med Turen. God Humle og deilig Soffin, skulde man ønske sig mere?

Mr. Glass og Søn, som har været paa Fiske oppe i Whatcom Co, er vendt tilbage. De siger, at Selvabet, som de arbejdede for, har gjort det saa godt i Aar, som sjelden før.

Jens Swinth og Hustru fra Roy aflegte forleden Skolen et kort Besøg paa Veien hjem fra Tacoma. De indmeldte to af deres Børn til Konfirmationsundervisning og Skole her for Vinteren.

Mr. E. Berrum er nu reist til Osten for at arbejde for "Standinaven". Familien lader til at trives godt her, og er alle vel.

Winlock, Wash. Forrige Søndag den 26 Sept. var her Gudstjeneste ved Pastor Harsstad.

Straks efter Forretningen holdtes et Møde af de tilstedeværende danske og norske. En Menighed blev stiftet under Navn af den Standinavisk ev. luth. Menighed i Lewis Co. Wash.

Til Trusteets valgtes Hans Jensen, Ole Rosten, S. P. Christensen, Aug. Beckmann og Julius Jensen. Til Formand valgtes S. S. Fjotland og til Sekretær Ole Hong. Engelsk maa bruges mest her, baade i Prædiken og især i Skolen og Undervisning for Børn og Ungdom.

Pastor Nissen, Kalama, Wash. flyttede Torsdag sidste Uge fra Kalama til Wilbur, Wash.

E. B. Scott har sammen med Docter kjøbt Dampbaaden Greyhound. Mr. Scott var før Purser paa Telephone, som løber mellem Portland og Astoria, og vandt alle de rejsendes varme Venkab og Agtelse ved sin Forekommenhed og Venlighed og derfor ledsages han til Sundet af de hjerteligste Ønsker om Fremgang og Lykke i sit nye Virkesfelt.

Portland, Oregon. Lørdag d. 25de Sept. blev D. M. Anderson og Helene Hansen ægteviede af Pastor T. S. Tønnesen. Herold gratulerer.

Pastor Tønnesen har faaet Kald fra Mause River og annekterede Menigheden ved Minot, N. D.

Den engelsk lutheriske Menighed i Portland fejrede forrige Søndag en vakker Høstfest.

En pen Prøve af Aares Afgrøde var paa en smagsfuld Maade opstillet. Dette skulde ofres til trængende. Desuden optoges et Offer, hvor den hele Forsamling deltog.

Præstens Lektur var Ps. 136, 1.: "Takker Herren, thi han er god." Vor Taknemligheds gjæld til Gud og hans store Velgjerninger mod ham blev fremhævet. Den sidste store Indsamling af Herrens Reg og Indhøstningen for Livigheden samt hvem der er moden og stillet for Herrens Kaffeovl og Lade giver en saadan Fests en udmerket Anledning til at tale alvorligt om.

Adressforandring. Rev. L. Nissens Adresse Kalama, Wash. forandres til Wilbur, Lincoln Co. Wash.

Wharmoch, B. C. A. Amulson og Oluf Lee har foræret haardt Suge af Nerveseber, men nu er de i god Bedring.

Mels Nelsen havde god Lykke paa Fisket i Sommer, — han har en pen fisken Kone; men hun er desværre ikke norsk, og heller ikke lutherisk.

En svensk Fisker fangede 4 Ton Sturgeon forrige Uge, som indbragte ham den pene Sum af \$2.40. D. S.

Kvitteringslisten maa af Mangel paa Plads ligge over til næste Nummer.

Pacific Lutheran University begynder ogsaa sit tredje Skoleaar den 6te Oktober Formiddag Kl. 10.

Pacific Lutheran University.

Portland, Wash.

begynder paa sit 4de Aar den 6te Oktober.

Skolens Maal er ved grundig Undervisning og kristelig Tilsyn og Tugt at forberede Gutter og Piger for et nyttigt Virke i Livet.

For hvem denne Skole er bestemt.

1. for dem, som vil blive engelske Skolelærere;
2. for dem, som vil blive Forretningsmand; derfor læres her "Bookkeeping", Hurtigskrift, "Typewriting" o. s. v.
3. for dem, som vil lære Lyll, Latin o. s. v.
4. Eldre Personer, som vil lære Engelsk, Regning og Skrivning.

Man skal saa nøtte af sit Ophold, enten man kan være her lang eller kort Tid, enten man kan noget eller intet, naar man kommer.

Hvad det koster

er kun mellem \$2.75 og \$3.00 per Uge for Undervisning, Kost, Bærelse, Uds og Barme.

For Konfirmander og Børn i Religionskoleafdelingen koster det hele kun fra \$1.50 til \$2.00 pr. Uge.

Fra Tacoma til Parkland

kommer man paa Jefferson Ave. Street Car og Lake Park Motor ret forbi Skolen; eller man tager Puyallup Str. Car til Fern Hill og spadserer derfra. Begjæring om Oplysninger og Optagelse sendes til Rev. B. Harsstad, Parkland, Wash.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association.

Udkommer hver Uge og koster forudsat 50 CTS. PER AAR. Forsendt til Europa 6 CTS. PER AAR i Forve.

Alt, som vedkommer Madets Redaktion, sendes til Rev. B. Harsstad. — Betaling for Abonnement, Bestilling osv. sendes til Rev. E. Larson, Parkland, Pierce County, Washington.

The Red Front

"Læsen" med et stort Lager af Hecceflæder bestaaende af de nyeste og moderne

Cutaway Suits

Single Breasted Sack Suits

Double Breasted Sack Suits

Round Cut Suits

Clay Worstedts, Serges og Casfamire i smagfulde og vakre Mønstre.

Intet Præteri, ingen falske Paastander, intet Humbugsalg.

Vore Varer er af de bedste, som kan erholdes for Benge og kjøbes for Kontant.

Kom, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer til Priser, som er værdt at skænke Opmærksomhed.

"Men's Suits" fra \$3.50 og opover

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pacific Avenue.

Hans Lorelson, Bestyrer.

THE DINING CAR ROUTE ACROSS THE CONTINENT.

The Yellowstone National Park Line.

Timetabel.

For	Afgaar fra Tacoma.	Ankommer til Tacoma.
St. Paul Chicago, Omaha, Kansas City, Helena, Spokane og Kootenai points....	5 00 p. m.	11 10 a. m.
Portland	11 30 a. m.	4 40 p. m.
South Bend	11 30 a. m.	4 40 p. m.
Aberdeen	*11 30 a. m.	*4 40 p. m.
Olympia	*9 00 a. m.	*4 30 p. m.
Seattle	6 45 a. m.	8 50 a. m.
Seattle	10 30 a. m.	11 20 a. m.
Seattle	4 50 p. m.	5 35 p. m.
Seattle	6 50 p. m.	8 30 p. m.
Carbonado	*4 40 p. m.	*8 55 a. m.

*Daglig undtagen Søndag. Alle andre Tog afgaar daglig. Hverdag, Torsdag og Lørdag

Dampskibet "City of Kingston"

For Seattle, Port Townsend og Victoria
 Afgaar fra Tacoma = = = 8.00 p. m.
 Daglig undtagen Lørdag.
 Afgaar fra Victoria = = = 8.00 a. m.
 Daglig undtagen Søndag.

The Northern Pacific Steamship Co.
 The China and Japan Line.

Tacoma Sept. 25th.
 Victoria Oct. 16th.
 Olympia Nov. 6th.
 Columbia Nov. 27th.

Deres indskendige Oplisninger samt Kartier, Timetabeller og hvad man saa ved at henvende sig til:

A. D. CHARLTON
 A. G. P. A., Portland Oregon.

A. TINLING
 Gen. Apt. 925 Pacific Avenue Tacoma.
 Ticket Off. 925 Pac. Ave. Depot Ticket Off. 1825 Pac. Ave.

Merk!

Skolens Begyndelse er udsat fra 16de Sept. til 6te Oktober.

Abstracts of Title,

to all Lands in Pierce County
 Furnished by
 Commonwealth Title & Trust Company
 Cor. 12th St & Pacific Ave
 Telephone 101. Tacoma Wash.

Lutherist Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter Barge Office

Artikeltigt Herberg for Indvandrere og andre Reisende

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og staar Emigranterne bi med Raad og Daad.

Hoff, som kommer fra Vesten, kjører med Belt Line Street Car lige til Døren.

YOUR Library Incomplete! The Present for a Friend!

A Great Book by J. N. Lankar, D.D.
LUTHERANS IN ALL LANDS
 4th EDITION! TWO FACTS!
 1. Best English Lutheran Book on the Germans, Scandinavians, Great Britain, Russia, Asia, Africa, Australia and South America.
 2. Best Book for Everybody on Lutheran Missionary, Educational, and Charitable work. 800 pages, 400 engravings. Agents Wanted in every Church. Write Lutherans in All Lands Co., Milwaukee, Wis.
 Denne Bog, faaes ved at henvende sig til P. A. H. 118'n. Portland, Wash.

Student-Supplies OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co
 926 Pac. Ave. - - Tacoma, Wash.

J. M. Arntson,
 Norsk Sagfører.
 Notary Public

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter, saasom: Stjodder, Kontrakter, m. m.
 Room 424 Wash. Block, 1111 Pacific Ave.
 Tacoma - - - - - Wash.

H. V. ROBERTS,
 Tandlæge.

Crown and Bridge Work a Speciality
 Call and get prices
 Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

VISELL & EKBERG,
 Scandinavian Booksellers, Schoolbooks in English and Norwegian Stationery and Supplies. Bibles etc.
 1105 R. R. Str. Tacoma, Wash.

ALLEN & LAMBORN
 PRINTING CO.
 Over Post Office, Tacoma.

Have special facilities for the execution of Printing in foreign languages.

Where is the place They Save Money?

In buying your groceries it would be well to see that your Store is reliable and if their goods don't prove as they represent it return it and get your money back.
 We quote you a few prices as follows:

Olympia Flour	= = = = =	\$1.25 per sack, per bbl \$4.90
White Swan Flour	= = = = =	1.20 per sack, per bbl 4.80
White Navy Flour	= = = = =	1.15 per sack, per bbl 4.50
Gold Dust Flour	= = = = =	1.10 per sack, per bbl 4.30
Minnehaha Flour	= = = = =	.95 per sack, per bbl 3.70
Big Bend Flour	= = = = =	1.15 per sack, per bbl 4.50

We have a brand of Flour put up especially for our trade called the Ideal which we guarantee to give satisfaction.
 Ideal Flour per sack \$1.10, per bbl \$4.30.
 5 Gl. Keggs Gold Drip Syrup 80c.
 Fruit Jars measure, pts 55c Qrts 65c 1/2 Gl. 75c.
 Arbuckles Coffee, 15c.
 2 lbs Luxury Coffee which is better than Arbuckles 25c.

EBERT'S GROCERY.

1338 Pac. Ave. and 1339 R. R. St.
 TACOMA, - - - - - Wash.

Farm til Salg.

En smuk liden Farm i Nærheden af Parkland — 1/2 Mil fra "Pacific Luth. University" — til Salg. Over 10 Acres opdyrket, Resten godt Stobland. God Familienbequemmelighed og gode Udhuse. Stor Fruathave — over 500 Frugttræer samt Bærbusker — 2 1/2 Acres beplantet med Jordbær.

For Pris og nærmere Salgsbilkkaar skriver eller henvender man sig til

C. F. ROSTEDT.
 Parkland, B. O. Wash.

A.S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.
 We Carry a Full Line of Wall Paper, and Room Mouldings, Flush and Doors.
 1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. - - - - - Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave,
 CAPITAL, : 100,000.

A. G. Johnson, President.
 E. Steinbach, Vice President
 D. G. Anstved, Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindsætninger.
 Kjøber og sælger Bøxler paa alle levende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postaaabnerier i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Dampskibs Linier.
 Agenter for alt usolgt N. P. R. Land i Washington.

METROPOLITAN SAVINGS BANK

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Aaben daglig fra Kl. 10. til 3.
 Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital \$200,000
 P. W. Casar, President.
 E. W. Guco, W. President.
 O. G. Selvig, Cashier
 J. D. Vanderbilt, Ass't Cashier.

Directors.
 Dammer E. J. Hiles, E. W. Briggs, J. W. Anderson
 G. J. Holmes, Theo. Rosner, Geo. W. Eaton, P. W. Casar, E. W. Guco,
 J. D. Vanderbilt.

5 per Ct Rente

Hentern udbetales hver 6. Maanedet, 1ste Januar og 1ste Juli. Pengene udlænes paa længere Tid samt paa incassable Betalingsbilkkaar. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De scandinaviske og det tyske Sprog tales.